

Actuar en un espai natural

CEMENTIRI COMARCAL PARC DE ROQUES BLANQUES. UN CEMENTIRI INTEGRAT A L'ENTORN

Aparentment, innovació i cementiri poden semblar termes incompatibles, però l'exemple més clar de renovació en el sector funerari el trobem al Parc de Roques Blanques. Ubicat al Parc de Collserola, entre el Papiol i Sant Cugat del Vallès, aquest cementiri comarcal és un dels pioners de l'Estat espanyol en l'aplicació de mesures respectuoses amb el medi ambient i, en només 24 anys (es va inaugurar l'any 1984), s'ha consolidat com a cementiri-parc de referència, adaptat a les necessitats actuals i perfectament integrat a l'entorn natural de la muntanya.

Des dels seus inicis, Parc de Roques Blanques ha apostat per una política de gestió ambiental que inclou mesures com la protecció de la flora i fauna autòctones, l'estalvi de recursos energètics (reducció del consum d'aigua i paper), el control d'emissions de fums, el reciclatge de residus i l'aposta per noves alternatives ecològiques d'inhumació de cendres, com el Bosc de la Calma o el Jardí del Repòs (que promouen l'ús d'urnes biodegradables), entre d'altres. Gràcies a aquest foment de la consciència ambiental, Parc de Roques Blanques -que pertany al Consell Comarcal del Baix Llobregat i està gestionat per GIC de Nòmer, del grup Serveis Funeraris Integrals-

és l'únic cementiri de l'Estat que compta des del febrer passat amb el reconeixement europeu EMAS (Eco-Management Audit Scheme), el registre més estricte a nivell mediambiental.

Un arbre per a les cendres

Fa gairebé dos anys que el cementiri de Roques Blanques va a ser el primer a posar en marxa la iniciativa del Bosc de la Calma, única fins al moment a l'Estat que ofereix la possibilitat d'inhumar les cendres del difunt en una urna biodegradable plantant al damunt un arbre jove -alzina, alzina surera o pi pinyoner-. A la vegada, el projecte serveix

per reforestar amb aquestes tres espècies mediterrànies una zona de bosc que es va cremar fa anys. Actualment, compta amb més de 200 exemplars plantats. El més sol·licitat és l'alzina (60%), per davant del pi pinyoner (24%) i l'alzina surera (16%).

